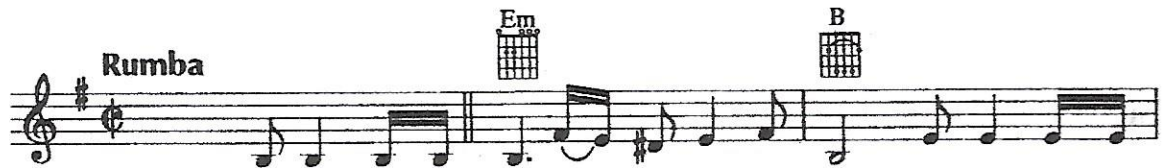
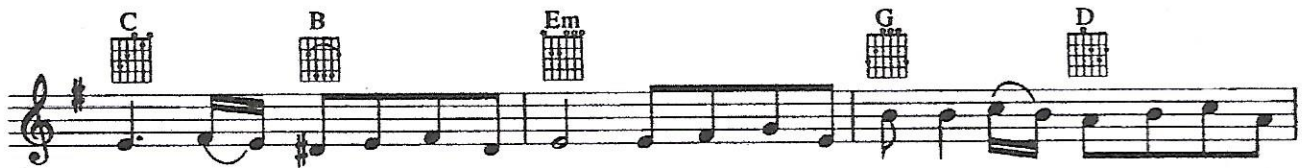

BIẾT ĐẾN BAO GIỜ

Lam Phương

Đời là vạn ngày sâu biết tìm vui chốn nào. Ta quen nhau bao

lâu nhưng tình đã có gì đâu. Nhiều khi anh cũng muốn biết bao giờ sẽ có tình

yêu. Cho lòng không thấy quanh hiu khi núi rừng hoang vắng tịch liêu. Dù đời mình còn

dài nhưng ngày vui chóng tàn. Ta thương nhau đi thôi cho mộng không vỡ thành

đôi. Từ khi anh là lính chiến ít về thăm ghé nhà em. Không còn nghe tiếng cười

thâu đêm buồn ơi sao là buồn. Ôi! Ước mơ nhiều cũng thế

thôi. Đời chỉ là bạn cùng sương gió.

Nghe gió đêm từng cơn ru cô đơn. Biết chăng trong đêm nay chiến chinh đem thân

trai nơi rừng sâu. Cuộc đời chỉ ân ái với cánh thư hồng ấp yêu.

Rừng là rừng chập chùng giá lạnh trai chiến trường. Đêm nay xa quê

hương, xa lìa tiếng nói người thương. Ngày anh lên đường chiến đấu hoa lòng đã nở tình

yêu. Nhưng chờ đâu thấy người anh yêu chờ đến Xuân về chiều.